

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן

תנו לחיות לחיות (ע"ר)

מבקשים

נגד

1. י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ
2. אורית יעקובוביץ'
3. עוזי יעקובוביץ'

משיבים

מדינת ישראל – משרד החקלאות – מנהל השירותים
הוטרינריים

ובעניין:

פסק דין

1 בפני בקשה למתן צו מניעה זמני של ארגון בעלי חיים, המבקש כי בית המשפט ייתן צו מניעה זמני
2 האוסר על המשיבים להרביע חזירות או להכניס חזירים נוספים לחזירות שבניהולם. המבקשת
3 ביקשה כי אדון בבקשה בצוותא חדא עם ההליך העיקרי.

4
5 הבקשה לצו מניעה זמני, הוגשה במסגרת הליך עיקרי על פי סעיף 17א לחוק צער בעלי חיים (הגנה
6 על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "החוק"), בו מבקשת המבקשת כי בית המשפט ייתן צו האוסר
7 על המשיבים להחזיק חזירים לשם גידול מסחרי.

8
9 הבקשה והתובענה הוגשו במקורם כנגד המשיבים 1-3, אלא שבהחלטתי מיום 5.9.21 הוריתי על
10 צירופו של "המנהל", כהגדרתו בחוק, כמשיב לבקשה לצו מניעה זמני.

11
12 ההליך שבפני מעלה שאלה מקדמית עקרונית אשר טרם ניתנה לה התייחסות בהלכה הפסוקה, והיא
13 השאלה, האם כאשר "המנהל" על פי החוק, מתנגד לבקשה על פי סעיף 17א לחוק, קיימת לארגון
14 בעלי חיים כהגדרתו בחוק, זכות עמידה לבקש את קבלת הצו, בניגוד לעמדת המנהל, אם לאו.

א. העובדות:

- 17 1. המבקשת שהינה ארגון בעלי חיים כהגדרתו בחוק, כבר פנתה לבית משפט זה בהליך קודם
- 18 בת.א. 38969-12-16 בבקשה למתן צווים על פי סעיף 17א לחוק, שעניינם החזקת חזירים

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 במשקים שבהחזקת המשיבים. בהליך הקודם, על אף שדבר ההליך הובא לידיעתו של המנהל
2 כהגדרתו בחוק, בחר המנהל שלא להתערב. במסגרת אותו הליך, חויבו המשיבים בצווים
3 שונים, חלקם בהסכמה וחלקם שלא בהסכמה, ואף ניתן צו על פי פקודת בזיון בית משפט.
4
- 5 2. בהליך הנוכחי, טוענת המבקשת כי המשיבים אינם מקיימים את פסק הדין בהליך הקודם, וכל
6 ניסיונותיה להביא לקיומו במגעים מול המשיבים העלו חרס. על כן, סבורה המבקשת כי על
7 בית משפט זה ליתן סעדים חריפים יותר כנגד המשיבים בהליך חדש על פי סעיף 17א לחוק.
8
- 9 3. המנהל כהגדרתו בחוק, הגיש תגובה לבקשה וטען כי דין הבקשה להידחות על הסף. המנהל
10 טוען כי בהינתן שכיום מקיים המנהל פיקוח רגולטורי על פעילות המשיבים, אין מקום להליך
11 בו נוקטת המבקשת. המנהל טוען כי כבר ערך מספר ביקורות עדכניות במשקיהם של
12 המשיבים, וכי מרבית הליקויים תוקנו, והינו מפקח על תיקון יתרת הליקויים ובנסיבות אלה
13 אינו מסכים לבקשה הנוכחית. המנהל טוען כי בנסיבות אלה, קבלת הבקשה עניינה התערבות
14 בשיקוליה האכיפתיים של רשות האכיפה, בידי גורם פרטי ואין מקום להתיר זאת, אלא בדרך
15 של תקיפה מנהלית של פעולת המנהל בפני הערכאה המנהלית המוסמכת. המנהל טוען כי
16 עסקינן בהליך מנהלי מיוחד ולא בהליך אזרחי, ומפנה בעניין זה לפרוטוקול ועדת החינוך של
17 הכנסת בדונה בהצעת החוק, קודם חקיקתו.
18
- 19 4. המשיבים בתגובתם מצטרפים לעמדת המנהל, וטוענים כי ההליך הקודם אינו רלבנטי עוד אלא
20 יש להתייחס לעמדתו של המנהל. עוד הינם מתייחסים באופן פרטני לטענות המבקשת באשר
21 להפרות החוק הנטענות על ידה.
22
- 23 5. בהחלטתי מיום 20.10.21, התבקשה המבקשת להבהיר, נוכח עמדת המנהל, האם הינה עומדת
24 על הבקשה ועל התובענה. עוד התבקשה המבקשת להודיע האם הינה מבקשת קיום דיון
25 פרונטלי, או הינה מסתפקת בטיעון בכתב. בתגובה, המבקשת לא ביקשה קיום דיון פרונטלי,
26 אך ביקשה כי בית המשפט יאחד את הדיון בצו הזמני עם הדיון בתובענה העיקרית. המבקשת
27 טענה לגופו של עניין כי אין לקבל את עמדת המנהל. לטענתה, קיים לה מעמד עצמאי לנהל
28 הליך על פי סעיף 17א לחוק, גם בניגוד לעמדתו של המנהל, וכי בהליך זה כלל לא נבחנת פעולתו
29 הרגולטורית של המנהל. עוד הינה מעלה טענות שונות, באשר לטענות הספציפיות שהועלו
30 לעניין הביקורות שנערכו במשקי המשיבים.
31
32

ב. דיון והכרעה:

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

6. ראשית אציין, כי אינני רואה צורך במסגרת החלטה זו להידרש לשאלה, האם עסקינן בהליך אזרחי או בהליך מנהלי או פלילי. אינני סבור כי הכרעה בשאלה זו נדרשת לצורך הכרעה בהליך הנוכחי. לאחרונה הביעו בית המשפט המחוזי בחיפה בעניין ע"א (חי') 17631-10-21 **תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' רשת המתנ"סים קרית מוצקין** [ניתן ביום 7.11.2021] (להלן: "עניין המתנ"סים") וקודם לכן בית משפט השלום בחיפה בעניין ת.א. (שלום חיפה) 6834-04-21 **תנו לחיות לחיות נ' פדידה** [ניתן ביום 12.9.2021] את עמדתם כי אין עסקינן בהליך של תובענה אזרחית, אלא בהליך של "בקשה". בהליך אחר בעניין רע"א (חי') 36733-11-17 **י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ נ' תנו לחיות לחיות** [ניתן ביום 19.11.2017] סבר בית המשפט המחוזי כי עסקינן בהליך של תביעה.

7. בשאלה זו הבעתי עמדתי בת.א. (שלום קריות) 38969-12-16 **תנו לחיות לחיות נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ** [ניתן ביום 14.2.2018], כי אין עסקינן בהליך אזרחי, אלא בהליך מנהלי מעין פלילי. הדגשתי בעניין זה את לשון הסעיף, כי בית המשפט מתבקש לקבוע כי קיים יסוד סביר להניח כי מתבצעת עבירה, וכן כי בין הגורמים שיכולים לפנות לבית המשפט מצוי גם "תובע" שמוגדר בסעיף כ: "תובע" כהגדרתו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. לעניין זה הפניתי גם להחלטה שנתתי בעניין אחר בע"ק (שלום קריות) 25296-09-16 **כהן נ' משטרת ישראל תחנת עכו** [ניתן ביום 20.9.2016].

8. עמדתי אף התחזקה נוכח העיון בפרוטוקול ועדת החינוך של הכנסת, בדיון בהצעת החוק שקדמה לחקיקתו של סעיף 17א מיום 5.7.94 אליו הופניתי על ידי המנהל (עמ' 25-26 לפרוטוקול הוועדה), ממנו עולה כי הן עו"ד גב' וייסמן ממשרד המשפטים שהשתתפה באותו דיון והן יו"ר הוועדה ח"כ אברהם פורז, ציינו כי אין עסקינן בהליך אזרחי אלא בהליך מעין פלילי לקבלת צו מניעה למניעת עבירות. עמדתי הינה כי בהליכים מעין אלה שאינם אזרחיים, פליליים או מינהליים באופן מובהק, אלא כוללים מרכיבים שונים מכל אחד מהסוגים השונים, הפרוצדורה הינה מעורבת ונקבעת על פי סמכותו הטבועה של בית המשפט על פי מאפייניו הייחודיים של ההליך הנדון בפניו. היינו לטעמי, אין כלל להחיל את תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "תקנות סדר הדין האזרחי") על ההליך דנן, בהעדר החלתן במפורש בחקיקה.

9. עם זאת, כאמור איני רואה צורך להכריע בשאלה זו בגדר ההליך שבפני. אני סבור כי התוצאה תהא זהה, גם אם אצא מנקודת הנחה כי חלות תקנות סדר הדין האזרחי. לעניין זה אציין כאמור, כי המבקשת לא ביקשה קיום דיון פרונטלי לשם חקירת מצהירים למרות שנשאלה בעניין זה במפורש (השווה: ע"א 3753/99 **רשת הריבוע הכחול (היפר היפר) בע"מ נ' סופר**

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

פארום (ישראל) בע"מ, פ"ד נג (4) 193 (1999)). יתר על כן, אני סבור, כפי שיובהר להלן, כי בלא קשר למחלוקות העובדתיות, נוכח עמדתו של המנהל, אין הבקשה והתובענה עצמה מגלים עילה, ובנסיבות אלה דינה של הבקשה לסעוד זמני להידחות על הסף בלא צורך לקיים דיון (ראה: רע"א 1556/21 **מיכאל (מיקי) עירון נ' אלון שפירא בר-אור** [ניתן ביום 22.4.2021]). משביקשה המבקשת עצמה כי אדון בבקשה לסעוד זמני ובתובענה העיקרית בצוותא חדא, הגעתי למסקנה כי יש גם לסלק את התובענה העיקרית על הסף בהעדר עילה.

10. סעיף 17א(א) לחוק קובע:

"היה לתובע, למנהל או לארגון למען בעלי חיים יסוד סביר להניח כי מתבצעת עבירה לפי חוק זה, או כי עומדת להתבצע עבירה כאמור, בין במעשה ובין במחדל, רשאי הוא לפנות לבית משפט השלום בבקשה כי יוציא צו שיאסור על ביצועם או המשך ביצועם של המעשים נושא הבקשה או צו שיחייב את הבעלים של בעל חיים או מחזיקו לנקוט את הפעולות הנדרשות בנסיבות העניין להפסקת ביצוע העבירה או למניעת ביצועה".

על מהותו של סעיף זה עמדתי בהליך הקודם ת.א. (שלום קריות) 38969-12-16 **תנו לחיות לחיות עמותה רשומה נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ** [ניתן ביום 21.11.2018]. סעיף 17א לחוק צער בעלי חיים אינו הליך אזרחי רגיל. מדובר בהליך מנהלי מיוחד המקנה לארגוני בעלי חיים, מעמד בצידה של סמכותו המקבילה של מנהל השירותים הווטרינריים, לבקש מבית המשפט צווי מניעה כנגד ביצוע פעילות הפוגעת בבעלי חיים (ראה למשל: רע"א 1684/96 **עמותת תנו לחיות לחיות נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ**, פ"ד נא (3) 822 (1997)). במסגרת הליך זה, כמפורט בסעיף, על בית המשפט לקבוע, בין היתר, כי יש יסוד סביר להניח כי מתבצעת עבירה לפי חוק זה, או עומדת להתבצע עבירה כאמור.

11. זהו הליך מסוג ה- *actio popularis* או ה- "*citizen suits*" שבו אדם או גוף חיצוני שאינם בעלי מעמד בהליך, מקבלים מעמד לנהל הליך בשם המדינה על מנת להגן על האינטרס הציבורי, במקרים בהם יכולה להתקיים תת אכיפה ועל כן לשמש מעין "Private Attorney General" (תובע ציבורי פרטי). במסגרת הליכים ציבוריים מסוג זה, מוכר במשפט המשווה הליך ה- *Qui Tam* שמקורו באמרה הלטינית "*qui tam pro domino rege quam pro se ipso in hac parte sequitur*", היינו, מי שתובע בשם המלך ובשם עצמו. במסגרת הליך זה

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מעודדים הגשת תביעות על ידי גורמים פרטיים כנגד גורמים שביצעו פעולות פליליות או
- 2 עוולתיות והפיקו רווח עקב כך, כאשר ככל וקיימת זכיה בהליך, לעיתים מקבל התובע הפרטי
- 3 אחוזים מהרווח המושב למדינה. (לשאלת חוקתיות ההליך במשפט המשווה ראה למשל:
- 4 Evan Caminker, *The Constitutionality of Qui Tam Actions*, 99 YALE L. J. 341
- 5 ((1989).
- 6
- 7 12. אלא מאי? על אף שעניינו של סעיף 17 לחוק צער בעלי חיים הינו קביעה כי מתבצעת עבירה
- 8 על פי החוק, ועל אף שהחוק מקנה סמכות מקבילה לתובע בהליך הפלילי, למנהל ולארגון בעלי
- 9 חיים לפתוח בהליך על פי הסעיף, הסעיף שותק באשר לשאלה, מה הדין כאשר האינטרס של
- 10 המנהל או התובע הפלילי שונה מהאינטרס של ארגון בעלי החיים. זאת לעומת הדין בקובלנה
- 11 פרטית במקרים שמתאפשר הגשתה בדין הפלילי, שם קיימת סמכות שנקבעה בפסיקה, ליועץ
- 12 המשפטי לממשלה, להחליף קובל ולנהל את ההליך בעצמו או לעכב את הליך הקובלנה נוכח
- 13 האינטרס הציבורי (ראה למשל: בג"צ 4957/08 שורת הדין – Israel Law Center נ' היועץ
- 14 המשפטי לממשלה [ניתן ביום 17.10.2010], והאסמכתאות המובאות שם).
- 15
- 16 13. האם המצב שונה בענייננו? לטעמי התשובה שלילית וצודקת המדינה בטענתה כי לא מתקבל
- 17 על הדעת שגוף פרטי, יחליט בניגוד לעמדת המדינה לנקוט בהליך אכיפתי שהמדינה אינה
- 18 מעוניינת בו. כזכור, ההקניה של סמכות מקבילה לארגון בעלי חיים בחוק, לא נועדה להחליף
- 19 את שיקול דעתו של הגוף הממשלתי בשיקול דעת גורם פרטי, אלא היא נועדה לקדם אכיפה
- 20 בתחום שהינו לוקה בתת אכיפה, על ידי מתן סמכות לגורמים מעוניינים ליזום הליכים בנושא
- 21 זה. אלא שמתן סמכות זו אינו בא ליצור חזית מחלוקת בין המדינה לגורם הפרטי. ניתן ללמוד
- 22 על עובדה זו גם מן הדין המשווה. כך למשל, בדין האמריקאי לאחר הכנסתו של הליך ה- Qui
- 23 Tam לגדר ה- False Claims Act נקבע במפורש בקוד האמריקאי (31 U.S.C. Sec.
- 24 (B)(2)(c) 3730, כי ככל שהמדינה מחליטה להתערב בהליך שפתח הגוף הפרטי במסגרת הליך
- 25 ה- Qui Tam, יכולה המדינה לבטל את ההליך, על אף התנגדותו של הגוף הפרטי.
- 26
- 27 14. העדרו של סעיף מפורש בעניין זה בחוק בענייננו, אינו בגדר הסדר שלילי (השווה למשל: ע"א
- 28 8511/18 פקיד שומה נתניה נ' דלק הונגריה בע"מ [ניתן ביום 26.1.2020]), ויש לפרש את
- 29 ההסדר על פי תכליתו. כידוע השיקולים באיזה הליך אכיפתי לנקוט, נתונים בידי רשויות
- 30 המדינה המונחות על ידי היועץ המשפטי לממשלה ואין בית המשפט מתערב בשיקוליה
- 31 האכיפתיים של הרשות (ראה למשל: בג"צ 10202/01 ארגון סוכנים בעלי תחנות הדלק
- 32 בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה [ניתן ביום 30.7.2003]). ממילא, לא מתקבל על הדעת

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

לאפשר לגורם פרטי לנקוט בהליך בניגוד גמור לעמדת הרשות המוסמכת. קבלת עמדת
המבקשת משמעותה היא שהאינטרס הציבורי יובא לבית המשפט 'בשני קולות'. בענין זה
נקבע :

"... כידוע יש מדינת ישראל אחת, וממשלה אחת, ויועץ משפטי לממשלה אחד,
ופרקליטות מדינה אחת שמייצגים את כל גופי המדינה. כשמובאת עמדה לפני
בית משפט זה עליה להיות עמדה המייצגת מדיניות ממשלתית אחת, ולא חלילה
של לטיפונדיות ואחוזות פיאודליות כאלה ואחרות – מדינה אחת, מדיניות אחת.
תפקידם של היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה הפועלות בכפיפות לו
בהקשר המשפטי הוא האינטגרציה, כך שבית המשפט לא ישמע מנגינות מתוים
שונים, משל היו אלה 'שטיבלך' של נוסחים שונים. תזמורת אחת היא ומנצח לה
אחד, במישור הכולל – הממשלה, שבמקרה של חילוקי דעות על ראש הממשלה
להביא את הדברים לדיון ולהכרעה בה, ובמישור המשפטי – היועץ המשפטי
לממשלה". (ראה : בג"ץ 6017/10 אדם טבע ודין נ' שר התשתיות הלאומיות
[ניתן ביום 4.7.2012]).

15. המבקשת סבורה כי עמדה זו של המדינה שהינה מקובלת גם עלי, סותרת פסיקות של בית
המשפט המחוזי מהתקופה האחרונה. דומה כי בכך לא דקה פורתא המבקשת באותם פסקי
דין. פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעניין רע"א (חי) 56768-02-21 י.ע.ר. שיווק
(ע.א.ש) בע"מ נ' תנו לחיות לחיות [ניתן ביום 26.4.2021], ואשר צוטט בעניין זה בהסכמה
בפסק הדין בעניין המתנ"סים, לא עסק כלל בסיטואציה שעולה בהליך הנוכחי. מדובר היה
בערעור אשר נדחה על החלטתי בהליך הקודם, בה דנתי בטענת המשיבים כאן, כי נוכח מינויו
של מנהל חדש לשירות הוטרינרי, מתאיין תוקפו של פסק דינו של בית המשפט אשר הטיל
חיובים על המשיבים. קבעתי שם, קביעה שאושרה על ידי בית המשפט המחוזי, כי זכותו של
ארגון בעלי חיים על פי סעיף 17 לחוק, אינה מותלת בשאלת קיומו של מנהל על פי החוק,
שכן הסעיף מאפשר לארגון בעלי חיים פניה לבית המשפט, בין בתקופה שקיים מנהל, ובין אם
לאו. ודוק: המבקשת מוציאה את קביעתי זו שאושרה בבית המשפט המחוזי מהקשרה.
הדגשתי באותו הליך עוד בהחלטה מיום 21.11.18, כי על אף שנערכה פניה למנהל, בחר זה
שלא להתערב באותו הליך. וציינתי כי קיימת שאלה פתוחה שאינה מצריכה הכרעה בנסיבות
אלה, מה יהא מעמדה של המבקשת ככל ויבחר המנהל להתערב בהליך. גם בהחלטה נשוא

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הערעור לבית המשפט המחוזי הדגשתי כי המנהל בחר שלא להתערב. לעומת זאת כאמור, בהליך הנוכחי, בחר המנהל להתערב ולהתנגד להליך. סוגיה זו לא נדונה בפסיקה קודמת.

16. גם בהפניית המבקשת לפסק הדין בע"א (י-ם) 47248-03-21 תנו לחיות לחיות נ' מועצה מקומית קרית ארבע [ניתן ביום 15.11.21], אין ממש. ראשית, בפסק דין זה בית המשפט המחוזי דחה ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים קרית ארבע בת.א. (קרית ארבע) 1/20 עמותת תנו לחיות לחיות נ' מועצה מקומית קרית ארבע [ניתן ביום 25.1.2021], שקבע כי בית המשפט לא יעדיף עמדת גוף פרטי על עמדת הרשות המוסמכת על פי סעיף 17א למעט מקרים חריגים של חריגה קיצונית ממתחם הסבירות. כל שקבע בית המשפט המחוזי בערעור הוא כי בית המשפט במסגרת הליך על פי סעיף 17א לחוק, לא יתעלם מראיות אחרות שמובאות בפניו מחוץ לדוחות הביקורת של הרשות, אלא שדוחות הביקורת יעמדו בפניו יחד עם שאר הראיות שיונחו בפניו. זו אינה השאלה העולה בהליך הנוכחי. בהליך שהתנהל בבית המשפט לעניינים מקומיים בקרית ארבע, לא ביקש מנהל השירותים הוטרינריים להתערב בהליך ולדחותו בהעדר עילה, אלא ההליך התנהל בין ארגון בעלי החיים למועצה שנטען באותו הליך כי הינה הגוף המעוול. ממילא, לא ניתן להסיק מפסק הדין בערעור, את מה שמבקשת המבקשת להסיק ממנו, למקרה בו בחר המנהל להתערב בהליך.

17. עוד יש להוסיף, למבקשת כארגון בעלי חיים, אין אלא את המעמד שהחוק הקנה לה. בהעדרו, אין לה מעמד עצמאי לפעול בשם בעלי החיים לנקיטת הליך עונשי או מניעתי כנגד מעוולים. על כן למשל בדין האמריקאי בחוק המקביל שנועד להגנת בעלי החיים לא הכירו בתי המשפט בהעדר סעיף מפורש בחוק, בזכותם של ארגוני בעלי חיים לייצג בעלי חיים בטענה להפרת החוק (ראה דיון בשאלה זו למשל: Marguerite Hogan, *Standing for Nonhuman Animals: Developing a Guardianship Model from the Dissents in Sierra Club v. Morton*, 95 CAL. L. REV. 513 (2007)). על כן, המחוקק בהקנותו לארגוני בעלי החיים ובהם המבקשת, מעמד לבקש להגן על בעלי החיים, לא ביקש להקנות להם מעמד עצמאי במנותק מהאינטרס הציבורי אותו מייצג היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו בפרקליטות המדינה ובמשרדי הממשלה השונים. משבוחת הרשות המוסמכת שלא לנקוט בהליך אכיפתי משיקולים שונים, לא יכול ארגון בעלי חיים לטעון לאינטרס ציבורי שונה ותרופתו לכל היותר הינה תקיפת החלטת הרשות המוסמכת בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, ולא בהגשת הליך על פי סעיף 17א לחוק, בניגוד לדעת הרשות המוסמכת.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7594-09-21 תנו לחיות לחיות (ע"ר) נ' י.ע.ר שווק (ע.א.ש) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לצו מניעה זמני ואת התביעה העיקרית על הסף, מנימוקי הרשות המוסמכת. המבקשת תשלם הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 5,000 ₪ למדינה ובסכום דומה למשיבים.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ב, 24 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

שלמה מיכאל ארדמן, שופט